

lich formě, což je nejlepším důkazem pro to, že nedošlo k novaci těchto pohledávek. V případě přítomném žádala žalovaná podle rozsudku vymoženého před soudně potvrzeným vyrovnáním za exekuci pro nezaplacenou včas druhou 20%ní splátku kvoty vyrovnací. Co do této splátky zůstal dle hořejších vývodů titul exekuční vyrovnáním nedotčen, žaloba opoziční je tedy bezdůvodna.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 30. ledna 1917, č. j.

Rv II 15/17
1.)

—x.

Přednostní zástavní právo pronájemce založené v §u 1101. ob. z. obč. vztahuje se i na útraty vzniknuvší za žalováním nájemného. — Právo, jež někdo ve smyslu § 37. ex. ř. ku předmětu exekuce dotknutému tvrdí, musí mít povahu práva věcného a nikoliv obligatorního.

V právní záležitosti Anastazie B. proti Karlu Č. o nepřípustnost exekuce byla žalobní prosba žalobkyně, aby byl výkon exekuce vedené od Karla Č. proti Eduardu R. pro 78 kor. 80 h ohledně zabavených předmětů za nepřipustný prohlášen, jelikož žalobkyni k oněm předmětům přísluší právo užívací — ve všech třech stolicích zamítnuta.

Důvody rozhodovací III. stolice:

Dovolání žalobkyně opírající se o dovolací důvody č. 2 a 3, správně 4 §u 503. c. ř. s., není v žádném směru opodstatněno a sluší je odkázati předně ku věcně správným a zákonu hovícím důvodům stolice nižší.

Poukazuje-li dodavatelka k tomu, že nebyla zastoupena v řízení ve stoličce prvé advokátem, a snaží-li se tím prokázati, že stolice odvolací nepřihlížela neprávem k novým skutečnostem a důkazům ve stoličce druhé předneseným (§§ 432. a 432. c. ř. s.), tož sluší k tomu poznamenati, že se nedá z prvnějšího předpisu zákona dovozovati, že jest povinností soudce procesního, aby na straně nezastoupené hleděl ve všech **směrech možný** hmotný děj skutkový vypátrati a aby z povinností úřední rozbíral okolnosti a přetřásal otázky, k nimž přednes sporujících se stran nezavdal žádného podnětu.

Pokud však jde o další v dovolacím spise přednesené novoty, odkazuje se co se týče jejich nepřipustnosti na předpis §u 504. c. ř. s.

Neprávem stěžuje si také žalobkyně do způsobu, jakým byla její rozepře soudem odvolacím po stránce právnické posouzena (č. 4 §u 503. c. ř. s.). Položí-li se rozhodnutí za základ děj skutkový, jenž vychází z procesních spisů prvé stolice, pak zbývá soudu dovolacímu jen, aby se obíral ještě otázkou, vztahuje-li se přednostní

zástavní právo pronájemce založené v §u 1101. ob. z. obč. i na útraty vzniknuvší zažalováním nájemného. K otázce této odpověděl soud odvolací právem kladně a sluší k tomu jen ještě odkázat i na předpis §u 286., odst. 4. ex. ř. Při tom musilo by se však vždy ještě **předpokládati**, že jde při t. zv. užívacím právu žalobkyně o **právo věcné** (§ 504. ob. zák. obč.). Kdyby právo žalobkyně mělo povahu jen obligační (§ 971. ob. z. obč.), scházel by odpůřící žalobě dle §. 37. ex. ř. již předem jakýkoliv právní základ.

Dovolání žalobkyně bylo proti zamítnuto jako bezdůvodné.

(Rozh. nejv. soudního dvoru ze dne 28. října 1913,
Rv III 464/13 .) A. K.
1

Příspěvek k ustanovení § 200. č. 4 ex. ř.

C. k. nejvyšší dvůr soudní vyhověl v exekuční záležitosti vymáhajícího věřitele c. k. eráru proti povinným manželům T. a B. v máhajícího věřitele c. k. eráru proti povinným manželům T. a B. do usnesení c. k. zemského soudu v B. ze dne 1./3. 1917, č. j. R II 33, 34/17, jímž byla změněna usnesení c. k. okresního soudu v B.-
44 město ze dne 9./2. 1917, č. j. E IX 141/16/37, rozhodnutí zemského soudu změnil a obnovil usnesení okresního soudu B.-město.

Důvody zemského soudu:

Pravoplatným usnesením ze dne 15. listopadu 1916, E IX 149/16/13, byly vymáhajícím věřitelem předložené dražební podmínky ohledně realit vl. čís. 1750, 2588, 3114, 2584, 2908, 1150, 1632, 418 a 3047 v Ž., jakož i vl. čís. 480 v J. schváleny potud, že tyto reality mohou jako jednotný hospodářský celek jen společně a za jednotnou cenu vyvolány a přiklepnuty býti. Ježto tyto reality tvoří jednotný a souvislý hospodářský komplex, může tedy, jelikož vedení vnucené dražby jest pouze ohledně všech společně možné, i zrušení nastati toliko pro okolnost, kterážto ohledně všech realit v témž způsobu jest dána.

Když tedy zaplacení vymáhané pohledávky přichází jako důvod pro zrušení exekuce v úvahu, musí se toto zaplacení, jedná-li se o vedení exekuce pro daně, vztahovati na daně za všechny reality a nemůže zaplacení pozemkové daně z několika realit dlužníkem býti zrušovacím důvodem pro veškeré reality.

Bylo tedy na dlužníkovi, aby zaplatil veškeré, rovněž i ony na kruhovou cihelnu vl. č. 1750 v Ž. připadající a vymáhané daně, aby s úspěchem ve smyslu §u 200. č. 4 ex. ř. zrušení vnucené dražby mohl navrhnouti.